

Цѣни.
За абониране на вѣстника:
За година 10 л.
· 6 мѣсѣца 5 л.
· въ странство за година 15 л.
· старѣ брой 50 ст.
За обявленията:
1) Въ единъ стъмъ:
На 4 стр. за цинер. редъ—20 ст.
" 1 стр. " 1 л.
" другите стр. " — 50 ст.
2) Въ два стъмъ:
На 4 стр. за цинер. редъ—50 ст.
" 1 " 2 л.
За срочни (шестмесечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.
АБОНОМАНЕНТЪ ВЪ ПРЕДПЛАТА
Записването на новъ абонант става всекога отъ началото на мѣсѣца

ЧЕРНОМОРЕ

СЕДМИЧЕН ВѢСНИКЪ

"Всичките права на свободата сѫ основани на правдата; за туй-вата дѣлжност на свободата е да защищава правдата".

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонант има право да си достави загубения брой, но току слѣдъ получуването на слѣдующия брой. Инакъ, слѣдъ туй време, плаща като за старѣ брой, и то ако има.

СТЕФАНКА ХРИСТОВА

ТОДОРЪ Б. ДЖЕЗАРОВЪ
СТОЛЕТИ

ер. Варна, 16-ти Ноември 1892 г.

(1—399—1)

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

и кижата

и г. Йордана М. Радевъ въ Варна.

За споразумѣніе до г. Русси Матеевъ.

(1—398—1)

ПОЛИТИЧЕСКИЙ ПРѢГЛѢДЪ.

Напослѣдъ въ Франция сѫ станжци нѣкои происшествия, които не сѫ липни отъ общъ интересъ и значение.

Дѣлто по злоупотребления на дружеството за Шанамския каналъ е подложено на изслѣданѣе на особена анкетна комиссия, състояща отъ депутати, избрани отъ парламента. На столътъ на подсѫдимитѣ ще стоїтъ такива всемирни знаниети, като инженеръ де Лесепсъ, авторъ на Суеваския каналъ, и Айфель авторъ на прочутата 300 метрова кула. Въ прѣдприятието на Шанама сѫ били югълници около единъ и половина милярдъ франки, платени отъ акционерите французски граждани, и прѣдприятието било на участъ като е разорено тоалетова хориза, които сѫ довѣрили паритетъ и на дружеството. Френските вѣстници заскриватъ страшни злоупотребления по това дѣло; говорятъ, че окою 90 милиона франки били употребени само за подкупване на печата, на депутати и на министри. Това дѣло още веднѣкъ ще дойде да потвѣрди какво деморализираще влияние и какътъ развѣрътъ съ възстановието да произвѣждатъ златото и властъта върху онѣзи, които сѫ се докопали до тѣхъ.

По поводъ на едно прѣложение отъ г. Брисона въ Парламента по поводъ на Шанамското дѣло, който некаъ камаратъ да изрази желание искатъ компенсація, да разлєни Шанамския изѣръ, особено таинствената съѣтъ на Райца, което прѣложение, отблъснато отъ министерството, било прието, — французскиятъ кабинетъ си е подалъ оставката. Очаквало се едно министерство подъ прѣсъдателството на г. Брисона.

Третое происшествие е смъртъта на Кардинал Лавежери, епископъ Картигейски въ Алжирия. Кардинал Лавежери бѣше единъ отъ най-видните дѣятели на католическото духовенство. Той неуморимо и енергически е водилъ пропаганда въ Европа противъ търговията съ хора въ Африка, а тамъ на мястото е организиралъ особенни въоружени калагери миссионери, които ходили по Сахарските пустини, изъ дивитъ царства, и се мъжели съ проповѣди и съ сила да распространятъ уничтоженето на рабите. Той, Лавежери, бѣше единъ отъ главните фактори и посрѣдници за приближаването на папа Левъ XIII къмъ френската република, и нему се отдава проектъ да сгрупира всичките католически народи въ една могуща конфедерация подъ върховното ръководство на папа римски Отецъ. Папата живѣ въ пеговото лице единъ ревностенъ, дѣятелъ, талантливъ и многоученъ прелитъ и приятелъ, а Франция — единъ гражданинъ, който се стараеше, ако и духовниятъ образъ, да распространява пейното влияние въ свояна Африка.

Главните принципи за пиасяването на новия воененъ законъ въ Германския Пар-

ламентъ споредъ Каприви били, че избома за сега страхобе отъ война, но прѣдъ видъ на увеличаващето войските на Франция и Россия, при всичко че не било сигурно да ли отъ двѣ страни едновременно ще бѫде нападнати Германия, понеже царътъ билъ миролюбивъ, а само Франция искала реваншъ, прѣдъ видъ че избома се голѣмо допърне и надвѣжда въ увеличение силите на другите съюзници, Австрия и Италия, то за Германия било неизбѣжно за всѣки случай да се приготви щото и сама да даде отпоръ, ако не дай Боже се случи война. Най-послѣдното му е случаи въ подобий обстоятелства, Каприви ударили и на сантименталната струна, като казали, че какво бихъ казали пашитѣ прѣдпоставици, пашитѣ дѣди, които пролихъ кръвъ за единството и величието на Германия, а ий не искали даже пари да дадемъ. Всѣки ще разбере, че подобни штадии, казани въ който щете парламентъ, ще бѫдатъ посрѣдници съ ржкоплѣскания.

ВЪХЪРЪШЕНЪ ПРѢГЛѢДЪ.

Дѣлъ нѣща станахъ у насъ въ послѣдното време, които заслужватъ пълно внимание.

Дѣлъ нѣща станахъ у насъ въ послѣдното време, които заслужватъ пълно внимание.

Дѣлъ нѣща станахъ у насъ въ послѣдното време, които заслужватъ пълно внимание.

Дѣлъ нѣща станахъ у насъ въ послѣдното време, които заслужватъ пълно внимание.

Редакторъ-дателъ
П. БОБЧЕСКИЙ

Редакцията е въела за правило да не испльнява никакви поръчки, които не сѫ придружени съ стойността.
За обявленията се плаща слѣдъ първото публикуванѣе.

Единъ брой 20 ст.

В. Малъкъ Вѣстникъ брой 47-й:

"Стощи (20 Ноември) въ народното Събрание, представителите имаха частно събрание и разисквали бѫдущия проектъ за измѣнение на конституцията. Тези измѣненія сѫ:

1-во. Припознаване на титлата на Княза „Негоvo Царско Височество“.

2-ро. Увеличение заплатата на Княза на 1,000,000 милионъ лева;

3-то. Свободно исповѣданіе Княза и наследниците му католическата вѣра;

4-то Създаваніе на двѣ нови министерства, за Общите Гради и Земедѣлското и търковината;

5-то. Намаление народнитѣ представители на 130 души, избирани единъ отъ 30000 хиляди души съ 5 години;

6-то. Припознаване за конспиративното раздаваніе на граждански лица. Нищо още окончателно не се е рѣшило".

В. „Пловдивъ“, брой 128:

1. Въ чл. 6 се измѣнява титлата на княз, вмѣсто „Негоvo Свѣтѣсть“ на „Негоvo Царско Височество“.

2. Чл. 38 се измѣнява въ смисълъ, че българскиятъ князъ може да остане въ вѣрата, която има и не е задължително за потомството му приемането на православието;

3. Въ чл. 58 се изхвърлятъ думите: „също и ордени“ за да се разбира, че носенето на ордени е позволено на българските граждани;

4. Въ главата „за Облакновенито Народно Събрание“ се правятъ измѣненія въ смисълъ, че народните представители се избиратъ по единъ на 30000 жители и мандата имъ трае 5 години.

5. Въ чл. 113 думата: „повече отъ поло-
вина отъ членовете“ и пр. се замѣни съ: „повече отъ 75 отъ членовете“ и пр.

6. Въ чл. 115 слѣдъ думитѣ: „не по малко отъ 10 души“ се прибавя: „и ако това искачане се удържи отъ събранието“.

7. Въ чл. 125 вмѣсто единъ милионъ да се каже „три милиона“, а по долу въ сѫщия чл. вмѣсто 30000, да се каже „единъ милионъ“.

8. Къмъ чл. 141 да се прибави още единъ пунктъ: „3) да му се позволя управлението на стратата“.

9. Въ чл. 161 да се прибави, че въ България има още слѣдующи три министерства: 1) на търговията, земедѣлското и индустрията, 2) на общите сгради и съобщенията и 3) на пощите и телеграфите.

По поводъ закона за насырдение мастилата индустрия.

Ний, които подражаваме на всичко, що се върши въ Европа, и подражаваме слѣдъ, безъ да сме се потрудили и безъ да се потрудимъ да съобразимъ въщъ съ нашите нужди, съ нашите условия; ний, които копирахме една европейска конституция, и поискахме да я приложимъ на единъ едваъ извѣзъ отъ пятьвъковно робство народа, бѣхме принудени веднѣкъ да я уничтожаваме, а втори пътъ да я се прилагаме съвсѣмъ, и да считаме за неприятъ на държавата всѣкого, който се осмѣли да я спомене само; ний, които се труфимъ съ парижките пай-нови моди, като си шиенъ дрѣхти въ Виена и Париж, които по външность съвсѣмъ приличамъ на европейци, безъ да имаме най-сѫщественото тѣло, иъко, образоването имъ, въспитанието имъ и тѣхния комфортъ въ общественія и семеенъ животъ; ний, които прѣнесваме цѣли закони отъ европеиците и като че обрѣщаме чисти и добри положения, че ли се приложими и единаково полезни и за членъ, стараємъ се до членъ, да ги приложимъ, а посль сами ги нарушаваме; ний и сега съ този новъ законъ желаемъ да направимъ това, което другите били правили и единствено защото другите така били посгживали.

Законътъ, за който ни е думата, се титулира „законъ за насырдение на мастилата индустрия“, но когато се обѣди заравно неговото съдържание и поговори въ положения, че ако се вникне добре

въ влиянието и съдъствията, които ще произвеждат от него, става ясно, че този законъ най-добъръ и най-прилично би носил наименование: *Законъ за съспиване на дребните индустриални производители на страната, за възполза на крупните фабрикани, които се паграждават съзголеми привилегии и се турят подъ неговите пратки*.

Този законъ постановява, че големите капитали въ България, вложени въ фабрики, се освобождават от всички данъци и освърътъ това даватъ имъ съ прави и привилегии, въ ущърбъ на частните лица и на общността. Тяжестта на данъците, лихвите за железните, които ще посятъ на най-изиска цъна произведението на големите фабриканти, заминътъ за оръжия и войска, ще надигнатъ на малките промишленни производители, на малките капитали, пръснати въ населението; съдователно, ще плаща народътъ ущърба на казата, който ущърбъ отъ своя страна ще отива за възполза на капиталистите и за съсипането на големото българство малки производители. Това насилие на мъжествата пардна индустрия ли е, или е насилиенно създаване на централизация на капиталите въ по-малко ръце, исклучено приготвяне на онзи страничъ въпросъ между капитала и труда, между богатия и бъдния, между гладния и сития, който хвърля стотини хиляди същества въ Европа гладни и голи, които викатъ за хлебъ и за работата предъ мраморните дворци на капитала и които оставятъ своята младост, своята енергия, своя животъ въ текката непосилна работа въ рудниците и въ фабриките.

Представете си сега, че по същия начинъ ний бихме пожелали да насилиме нашето земеделие и понеже е извънено, че само възможността на чифлици, само големите земевладелци могатъ съ успѣхъ да приложатъ всичките земеделски машини, всичките усъвършенствания и рационални приспособления на агрономията и скотовъдството, то да създадемъ законы, които като освободи отъ данъци всички големи земевладелци и чифлики, както земите имъ така и капиталите имъ, и като имъ даде всевъзможни права и привилегии въ ущърбъ на дребните земеделци селени, да се стрѣми да съсипе тези по-сладните, а да създаде големите чифлики, на съсипе въ България малката собственост на земя, да се създаде големото земевладение. Въ такъвъ случай чифлики и земевладелци създаватъ народъ, и възможно е съсипи съ сила да се старае да поддържа пръвоздигните си положение, то по единъ исклученъ начинъ можимъ се да създадимъ опасно грозно здание, почираще на толкова насилия, на толкова несправедливост, на толкова унижения, на толкова сълзи и кръвь, на толкова человечески жертви, които носятъ название *експлоатация на труда* на масите отъ капитала на меншинството. И тогава, когато предъ нашите очи, по-чвърта Европа, пълнища отъ десетки отъ сотни хиляди работници, съ измъчени отъ трудъ и мизерията лица, испокъсани и гладни, стълпени грозно около кървавото знаме на социалната революция, караятъ да тръгнатъ императори и държави; тогава, казваме, когато тези съдържатъ сън замисленъ предъ грозната гаташка, предъ ужасния въпросъ за правото на животъ и храна на всички човеки, и когато много и много отъ онзи националници има да ни завиждатъ; ний сме съдържали сънъ да се хвърляме, насилиенно да създаваме инициатива, да се избавимъ, другите, и отъ свободенъ собственикъ, отъ независимъ работникъ на своите ниви, ще стане робъ на икономиката.

За това свидѣтелствуватъ Ирландия, Италия и всичките почти европейски държави, и споредъ нашата българска логика, понеже тръбва да правимъ това що правихъ другите, то и ний тръбва чистъ по-скоро да се постараемъ да създадемъ български ландъ-лордове, български фермери, помѣщици и чокочи!

Не върваме, обаче, че въ подобенъ случаи ще се намѣри човекъ, малкомъ разбрани, който да удобри подобенъ законъ, подобно прѣстъпие съръмление на когото и да било. Ако се глѣда добре, сегашниятъ законъ за насилие на мъжествата индустрия, по отношение къмъ големото меншинство на малките индустриални производители, съдържа същъ пагубни и върху по-

становления, каквито би съдържали, спрямо малките земеделци, единъ законъ за насилие на големото земевладение. За първо и пряко послѣдниятъ законъ се старае да има пръвъбръшането въ прости работници всичките малки земевладелци, които първъматъ капиталъ въ дюжина съ пай-малко 20,000 лева иле

не употребяватъ пай-малко 20 работници, и съдователно този законъ има въ цълъ искусственото създаване у нас на работнически пролетариатъ, безъ което е немислимъ съществуването въ фабрики.

Сега, да ли е за възполза на страната, за възполза на народа, що за исклучителния интерес на капиталистическото меншинство, да се създаде едно огромно бъдно болшинство, и спроведливо ли е, що държавата да се грижи и да благоприятствува само на богатите, а да притѣнява, да порабощава да обръща въ черно работи за възполза на фабриканти, защото работниците на фабриката; да не прииждатъ да не погълнатъ къщиците на бъдните, да пазятъ селянинъ да си има своя собственна земя, и да прѣчимъ всичките да не стане той аргатинъ на чифликъ; да не прииждатъ да не погълнатъ производителя, малкия промишленецъ да става работникъ на фабриката; въ същото време енергически да се завземе за просвещението и образоването на народа, и за подобренето и усъвършенстването на неговата обща производителност. Ний сме убедени, че всички ще се съгласятъ че по-добре е за държавата, за страната, за отечеството да има граждани здрави, свободни, работещи свои земи или свои занятия, отъ всички исците, съсипани физически и морално, робове на господарите, рудници или фабрични работници, които възможно да се възнуватъ, възможно да страдатъ и, въмѣсто да се радватъ и да благославятъ, да проектиратъ земята, която ги е родила, и съществото, което ги гриже.

Ето защо ний наимираме за нещъобразна интересът на народа, на массата, издаването на закона за насилие на малките индустрии.

Ний притѣжава съдържание отъ пай-богатите и плодоносни страни въ Европа, и нашето обществено устройство е едно отъ най-естествените, отъ най-справедливите, ний също се гордимъ съ почти равномѣрното распределение на богатствата у насъ, съ това че всички си има къщици и земица, че нѣмаме милиони, нери потънжали въ злато и ръкопашни, че нѣмаме и хиляди бъдни умиращи отъ гладъ и отъ мизерия. И ето сега ний сами, съ своите собствени ръци, искаме да създадемъ социални условия и положения, които да хвърлятъ въ робство въ сиромашни цѣли маси народъ, и въмѣсто съсипки съ сила да се старае да поддържа пръвоздигните си положения, то по единъ исклученъ начинъ можимъ се да създадимъ опасно

По приципа пъкъ на недостатъкъ отъ учителите били новозначавани и които не отговарятъ на чл. 58 т. е. и съ образование отъ IV, V и VI класове на гимназията.

Ако всичко е действително върно, и като имаме още предъ видъ неприлагането на правилата относително грижите за учителите, то излиза, че самото Министерство се е наимало въ неизбѣжността да нарушава закона, която неизбѣжностъ простира отъ неговата непрактичност и неприложимостъ у насъ.

— Г. г. Ив. Стояновичъ и Д-ръ Генадиевъ отъ Шловдът съдържатъ искаженъ "Търговски цвѣнорасписъ", който мислятъ да издаватъ. Този указателъ ще съдържа адреси на по-видните фабрики, промишленности и търговици въ цѣла Европа и Америка съ подробно указание на български езикъ, на индустрията, която произвежда и на търговията, която вършиятъ във Външната българска търговецъ или промишленникъ, като има предъ себе си Търговски Указателъ съ тези адреси, че може да се обръща направо до тяхъ, да имъ иска разни съдѣдания за стоки, да имъ предлага условия и пр. Отъ друга страна, адреси съ на български търговци и промишленности, прѣвѣденія на французски езикъ, ще дадатъ изъмъжностъ на задграничните фабриканти и търговци да извѣжатъ въ прямъ сношението съ нашите.

Този Търговски Указателъ може да биде отъ голямо значение и важност за нашата търговия и промишленостъ, за това и ний го прѣ-

дъждътъ съдържатъ искаженъ "Съдържание на първата расписка въ растояние на единъ цвѣлъ година".

8. Когато акционерътъ внесе цвѣлата сума на акцията, той добива срѣнца временната расписка дѣйствителната акция.

Акционерътъ съдържатъ само на прѣдвидителъ; тъй не можатъ да се исплатятъ изъмъжности.

9. Ако се покаже нужда и ако едно общо събрание го рѣши, капитала на Земеделческата Банка може да се употреби като съдържатъ нови акции по горѣкъзаните начинъ. При явната тази нова подписка обаче съдържатъ предпочтение на старите акционери за половината отъ суммата на новия капиталъ, който ги иска. Другата половина се оставя на расположението на нови подписчици.

10. Съдържатъ има право на една съразмѣрна част отъ имота на дѣйствителъ; той добива всичка година частта отъ годишната печалба, която се пада на акцията му.

11. Акционерътъ не отговаря за дългътъ на Банката, осъщътъ въ размѣръ стойността на акционерътъ, които иматъ.

12. Акционерътъ е недѣлъма за Банката, която признава за неинъ стопанъ само неинъ прѣдвидителъ. Насѣдници и кредиторътъ на единъ акционеръ иматъ други права върху имотите на дѣйствителъ.

13. Осъщътъ горѣкъзаната лихва отъ 5 на

годината по установения редъ печалбъ, които се падатъ на акционерътъ, които иматъ.

— Дава ни единъ уважаемъ акционеръ на Русенското Застрахователно Дружество икона своя мѣдни за икона работи на дружеството, но струва ни се, че не ще направимъ добре ако имъ дадемъ сега гласностъ. Ще споменемъ само, че г-нъ акционерътъ дава и мнѣние (което и ний подписваме), относително длѣжността на Дружеството, да даде по-напредъ отчетъ за положението на капитала си съ печалбъ и тогава да иска увеличенето на операците съ нови клонове. Но и надѣваме се наий, че Дружеството, и безъ да му се казва, ще даде по-напредъ смѣтка за дѣятелността си, защото, нѣма съмѣнение, на бѣлѣща успѣхъ ще основе на полезността, да се увеличи капиталъ и за други клонове.

И друго нѣщо: Дружеството, може би, да изисква увеличенето на капитала си, за да може да отбие всѣка операція на чуждите дружества, защото съ капиталъ отъ единъ милионъ поемането на всички осигурявани въ страната съ единъ грамънъ рисъкъ; напр., представете си, че Дружеството съ взело осигуряването на Цалата (имущество отъ 2 милиона) и изгорѣ палатъ. Какво ще стане съ туй дружество? Скандалъ!

Искаме да кажемъ, въ интереса на Дружеството съ да облии големъ капиталъ, за да привлече довѣрие и за да може да работи по-съкуражъ, та може и за туй да иска увеличение на капитала; а въ такъвъ случай не ще е полезно, ако акционерътъ не се съгласи. Както и да е, обаче, ний върваме, че дружеството да се старае да задържи пълното довѣрие на акционерътъ си, защото то е животъ му и кредитъ му.

— Получихме статия върху 35 и 36 членове отъ училищния Законъ, именно, че отъ ученици съ съдържатъ съ по 100 и повече ученици противъ правилото да биватъ по 50. И това ставало по допускното исключение въ закона, по причина на помѣщението и пр. Толкова много дѣца наедно, поддържа се, не може да се обучаватъ и учебното дѣло не напредва никакъ.

— Една знаменита книга се появя въ прѣводъ у насъ. Това е романътъ „Долу оражжето“ съставенъ отъ всезъбъстната, прочутата списателка Берта фон Суттеръ. Цѣна 2 лева 50 ст. (25 коли). Иродава се въ книжарницата на Т. Ф. Чипевъ въ София.

Прѣпоръжваме ю на читателътъ си. — Ако помните читателътъ, лѣтъ съдѣхомъ обявлене отъ Иліенското Кметство, че дава на търгъзъ извѣрването на кадастъраленъ планъ за града. Това нѣщо вече станало и сега кметството гласува да заеме тамъ $\frac{1}{2}$ милионъ лева за прилагането му! Ще се отварятъ улици, ще се събарятъ здания, ще се украси градътъ! Доброто на града да ли е въ красотата или въ чистотата? Половинъ милионъ — хубави пари! Дошли върхъ, че дългътъ на града е изплащан съ дългове: държавни, общински, окръжни и . . . лични.

— Учителътъ отъ Шуменъ, за когото споменахме, че е говорилъ неумѣстна сказка, ни праща опровержение, въ което ни пита:

„Не сте ли съгласни, че обикновения чиновникъ нѣма умствената работа въ канцеларията, както учителътъ въ училището; че обикновения чиновникъ такъ завързва свои подписъ, че надмичува и Наполеонова вензълъ, за който той наистина е употребилъ сума умственъ трудъ и били книги. Ами да говоримъ ли какъ тръбва да бѫде учителъ и вънътъ отъ училището по своято поведение и длѣжностъ? И може ли тукъ най-вече той да се сравни съ обикновения чиновникъ?“

Е, хубаво, учителю; но съ такива сказки не се привличатъ слушатели, не се постига цѣлътъ да се отбиватъ отъ пороци, не се възпитава общество, а се настрои и упражнява въличини честолюбия. Не е работата да правимъ сравнения, а да съвѣтваме любезно. Каква ще гоните?

годината по установения редъ печалбъ, които се падатъ на акционерътъ, които иматъ.

13. Отъ годишните печалби, като се извадятъ 5% за лихва на акционерите върху внесения капиталъ, съ съставя единъ запасенъ капиталъ, като се задържатъ 10 на сто отъ остатъка на тия печалби.

Цѣлътъ на тия запасенъ капиталъ е да допълва загубите, които Банката би прѣтърпѣла и да допълва годишните печалби, когато тъй не би могли да дадатъ на акционерите 5% на лихва на внесените сумми.

14. Запасения капиталъ се обича и пази у лѣсопродаващи лихвени прѣдѣти, като държавни облагания и пр.

Когато суммата на запасения капиталъ достигне до четвъртата част отъ основния капиталъ на Банката, одържавятъ за неговото попнататънко употребление прѣставятъ.

Запасения капиталъ ще се раздѣля между акционерите съ размѣръ съ акционерътъ имъ при разтурването на Банката.

15. Осъщътъ горѣкъзаната лихва отъ 5 на сто, акционерътъ добива на края на годината и дивиденди, споредъ добитътъ печалби и съгласно опредѣлението въ чл. 27.

(следва.)

ПОДЛИСТИНИКЪ

— Получи се въ редакцията на „Законопроект за Земедълческата Банка“, въврагно внесен вече въ Събранието. — За сега ний се задоволяваме съ прѣдаването му на читателите си отъ днешния подлистникъ. Но, на бърза ръка, ний назоваваме законопроекта прѣвъзходен.

— Въ в. „Пловдивъ“, срѣнчнхъмездна статия по заплатите на полицейските стражари, които били, и действително сѫ, алѣ възнаградени. Вѣстникътъ настоява да стане увеличение на заплатите имъ, за да може да се привличатъ добри сили въ полицията, която посъга направо къмъ собствеността, неприносимостта и честта на гражданинъ, съгласно законите, както и пази добритъ граждани етъ права имъ.

Всичко това е доста хубаво и споредът настъп. но би могло да стане само съ много съответстващи други измѣнения: да се увеличи заплатата и да се даде възможност на по-способни лица да ставатъ стражари — трѣбва да се ограничи съ образователни и служебни цели, за да не може да бъзконтролно да вирѣжтъ прѣпоражатъ и прищеките; посълъ, трѣбва да се увеличятъ и заплатите на слѣдуващи отъ стражари служебни степени по чиновничеството, и особено по иерархическата редъ въ полицейската служба, за да не дойде заплатата на стражари по-висока отъ начальника му. Тъй щото, приемането на измѣните на „Пловдивъ“ става трудно, колкото и да е желателно, щото да имаме истинска полиция между населението.

„Рѣбата мирише отъ главата“ — казва една поговорка и ний сме на мнѣнне, че добриятъ полицейски начальникъ ще научи стражарите си на редовност и нуждните познания; за туй за сега е по-добре, да се внимава въ способностите на начальника, да се възнагради добре той, а на стражарите да се увеличи заплатата малко, макаръ съ 25 лева повече.

— Отъ Севлиево ни се съобщава, че единично здание било запито отъ 1 й Артилер. полкъ, който лѣтосъ дошълъ тамъ отъ Самоковъ за постоянно квартиранье, и сега повече отъ 200 дѣца ходъли по улиците, по нѣманъе помѣщение за училище. Ставали били нѣкои постъпки отъ г. Министъра на Просвѣщението, но безъ резултат.

— Добричъ II Мировий Съдия г-нъ Нановъ съ прѣмѣстен въ Османъ-Пазаръ, а Османъ-Пазарскиятъ г-нъ Зл. Начевъ въ Добричъ. Това размѣщване юправи сѫщото, както бѣше до тѣзи пролѣтъ. Защо ли се разигражъ тия чиновници напрѣдъ, когато сѫ могли да си стоятъ по мѣстата, както стоятъ сега? На г. Начевъ е умръло едно дѣто при мѣстянското му пролѣтъ въ Османъ-Пазаръ.

— Въ с. Рила е съставено дружество подъ название „Рила-Изгланица“ и установътъ е утвърденъ отъ Князъ.

— Въ Т. Назарджикъ е почижъла да се издава седмично общество вѣстникъ „Прогресъ“. Той билъ плодъ отъ сливането на списанието „Лѣча“ и вѣстникъ „Правдина“. Цѣна годишна 10 лева. Редактори-издатели: Б. Величковъ, В. Т. Велчевъ и Рачо П. Косевъ.

„Прогресъ“ прилича повече на „Лѣча“, отъ които на „Правдина“ и по своя приличенъ езикъ, и по съдѣржаніе.

— Въ прѣпослѣдния си брой патахме (не „Свобода“, а правителството); защо не се испълнила Законътъ „за пощенската спестовна касса“? На туй напрѣхъмѣ отговоръ въ в. „Свобода“ и желемъ да го знаемъ и пашътъ читатели. Ето го, какъвъ е мѣдъръ и хубавъ:

Черно Море се уязжда като нѣкое прѣживно животно на празни ясли. Като не напира въ какво друго да се хане, то ини пита сега: защо правителството не испълнявало закона „за пощенската спестовна касса“, потиръзъ отъ Народното Събрание още въ 1884 година, а утвърденъ съ княжески указъ отъ 20 Януари 1885 година? Както и е закарало „Черно Море“, то утѣ-други дни може да ни запита и за работи които сѫ вършили още въ 1881 година. Нѣ е обаче, паша работи, да се занимава съ редактора на „Черно Море“ и да го учимъ, какво е ставало во врѣме оно и какво не. Оговаря се, но на хора, които разбираятъ, какво питатъ, а на такива, които сѫ си испразнили прѣждевременно лѣлитъ и сега се орѣгватъ и прѣживатъ, на тѣхъ нѣма какъ да отговоримъ.

Сега молимъ читателя, самъ да си разяснява и тѣлкува този блѣстящъ умъ въ „Свобода“, а ний го занимаваме съ „каквото хотимъ, каквото ще сърбатъ“.

— На г-на Ивануца Дѣничовъ, единъ отъ виднѣти другари на исподражаемия и отечественъ любецъ Христа Ботевъ, е отпустната по-жизненна пенсия отъ 200 лева мѣсечно.

Г-нъ Данчовъ се прѣнтикова отъ 10 — 15

години насамъ съ дѣлжността сѫдебенъ приставъ и сега е на тѣзи дѣлжности въ града ни. Въ послѣдно врѣме здравето му го е принудило да прибѣгне къмъ помощта на медицината, ходилъ е това лѣто въ Австралия на топли бани и споредъ сидѣтствата на тамошнъ професоръ по медицината и други тамъции и ткашини доктори, трѣбвало да напусне всѣко занятие чула година и да се чури. Собствен-

но по тѣзи причина той се е обѣрналъ къмъ Народното Събрание, за да му помогне материально, защото макаръ да има право на пенсия по закона, извѣстно е, сѫдебните пристави сѫ опправдани чувствително: тѣ получаватъ 100 — 150 лева plata и не се прѣсъмѣтватъ даваниетъ имъ специално по службата борни и възнаграждение, та за 15 години иматъ 50 — 75 лева пенсия, — съвършено недостатъчна за едно семейство да живѣе прилично, а частно за г-на Данчовъ, съ б дѣца и съ продължително лѣжуване — не е и дума. Сега тѣзи пенсии за г-на Данчовъ не е помощъ, защото цѣрвельто му трѣбва да стане на топлинѣ бани, а съ таквотъ многочислено семейство нито е за самъ да ходи, нито — съ семейството си; за туй той е решилъ да задържи службата си и да стои при дѣцата си, до когато може.

Като се занимавамъ тѣй съ г-на Данчовъ, ний го молимъ да имъ извини, че се възползвахъ отъ свѣдѣніята си, извѣстни намъ частно, защото той не е личност, която да принадлежи само на себе си, а — и на обществото. Такива българи, които съ пушка на рамо сѫ се изтурнили верѣдъ турски пѣчища съ явно благородно подбуждение, се четкътъ на прѣстъ; тѣ сѫ останали по едно чудо между насъ, наслаждаящи се отъ дѣлата имъ. Г-нъ Данчовъ е единъ отъ тѣко ония, които сѫ подигнели съ кървави пѣчища своето отечество на видъ, безъ да посмѣте и цѣла Европа да оспорва туй имъ дѣло. Такива синови се възлѣзватъ и ще се възпишватъ отъ българските вѣкове и настъпъ имъ обезпъзоренъ срамъ, ако не внимаваме за нуждите имъ подпълно, до като още се намѣрватъ прѣдъ очите имъ.

Нищо по-скромно: г-нъ Данчовъ трѣбва да се ползува съ всички нему нуждни материали и блага отъ дѣржавата и нашето мнѣние е, да се отпускатъ подъ расположението му достатъчни помощи и за лѣжуване, освѣнъ дадената му пенсия. Г-нъ Данчовъ е билъ крайно скроменъ и не е опредѣлилъ точно каква сума би удовлетворявала нуждите му; имаме право да вѣрваме, че и не ще повтори да иска, но едва ли туй извинява обществото, да не се грижи за такава единица. Тукъ не е работата да възнаграждавамъ платове съразмѣрно, а дѣлжностъ имъ е да пазимъ, щото тѣзи, които сѫ жертвували всички свои сили и блага за добро то на братя си, на ближните си, да не оставатъ унуждени, когато се има прѣкрасна възможностъ да се помогне взаимно, та да се испратятъ отъ съврѣменното поколѣніе въ вѣчността посъ благодарни. Имаме доста прѣмѣри, да се даватъ помощи за лѣжуване, даже безъ да се глѣда материално състояние. Колко повече тия прѣмѣри трѣбва да се приспособяватъ и тукъ?

Нѣсласъ, щото надѣжните мѣста да взематъ актъ отъ думитъ ни и да направяватъ прѣципитата постѣжка. —

— Послѣдните броеве, 33 и 34, на „Варненски Общински Вѣстникъ“ съдѣржатъ петъ страници съ пазарните цѣли за Октомврий мѣсяцъ посмѣнитъ условия за градските даждия на тѣргъ и други обивления, дѣвъ страници съ една дѣлга статия, чисто медицинска, за трѣските и лѣжендата имъ, а само една страница съдѣржа изводи отъ рѣшението на съвѣта, и то рѣшението до 6-и Октомврий, когато вѣстникътъ носи дата 20-и Ноемврий. Защо не се публикуватъ бѣро, на врѣме, рѣшението на съвѣта? Цѣльта на публикуването на рѣшението не трѣбва да бѣде само огласяването имъ, а, мислимъ, и дѣржавното гражданинъ въ теченіето и на дѣлжността на съвѣта. Нѣслателно е, за туй, да се публикуватъ рѣшението на врѣме, още прѣди да сѫ вѣзли въ законна сила, защото знае се, че гражданинъ може да иска отъ отмѣнението на нѣкое распореждане прѣди да сѫ утвърдени. Нищо не може да прѣти да такъвъ редъ. —

— Г-нъ Михаилъ Колони, сега нашъ градски кметъ, е получилъ отъ Народното Събрание пенсия отъ 200 лева мѣсечно.

Честитимъ на г-на Колони това възнаграждение на старини.

— На 21-а този мѣсяцъ, въ сѫбота вечеръ, женското благотворително дружество въ града ни даде танцовальна вечеринка съ лотария. Лотарията, споредъ билетите ѝ, била назначена да се тегли още това лѣто, но била отложена, защото билетите не сѫ се продали тогава. На лотария сѫ били турени разни рѫчи изѣдли и нѣкое купенъ по-скажници прѣдѣти.

Както вечеринката, тѣй и лотарията, сѫ излѣзли сподуливи.

— Дѣлото по печата, за г-на директора на Русенската дѣрж. гимназия Маринова, е отложенъ по неизвестна на единъ обвиниамъ — Т. Ст. Вѣлчева. Опрѣдѣлено да се доведе на 30-и тогото.

— Въ нашъ градъ, както чуваме, щѣло да се почие-издаването на едно женско списание съ име „Женски Свѣтъ“.

Дано бѣде това истина и дано списанието сполучи да принася полза на българските майки. Слава Богу, на насъ до сега не се е явявало периодическо списание за жени и майки, и не се знае, да ли ще се намѣрятъ жени-платци повечко, щото да изѣржатъ специално издане; за туй иска се отъ жени редакторка — изателка извѣренъ куражъ и тѣрпѣніе въ това неизрѣнато още поприще. . . . Да ли дружество ще издава или отѣдѣлна дама или дами — това не значи, но веднѣжъ това рѣшено, наавамъ се, да гѣздамъ и четемъ за дѣлго „Женски Свѣтъ“.

— Нѣкога други патъ въ Съборната църква въ града ни се даватъ проповѣди отъ по вил протосингелъ. Може би, тия проповѣди да сѫ много хубави, но трѣбва да съжаливаме, че гласътъ на проповѣдника не може да достига до слушателите.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Нѣкога други патъ въ Съборната църква въ града ни се даватъ проповѣди отъ по вил протосингелъ. Може би, тия проповѣди да сѫ много хубави, но трѣбва да съжаливаме, че гласътъ на проповѣдника не може да достига до слушателите.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че почувствува дѣлженъ да вземе съ лихва пари и да помогне на една учителка, отъ общински, за да си купи дѣржки и чепици, защото и до сега още plata не е получавала.

— Едно достовѣрно лице ни съобщава, че

тихът Изложението лица, когато всички разноски, от тукъ до Пловдив, са 37 лева - 85 ст. (Ама и то на земята нари зех) Ири такъ редъ да работят Июни-Изгари рискува да се обанкрутят. Затуй приди да се подадоха чрезъ О бол. Управа на Кмета предложение за да се сбудят и съзоят, той и съвършил чрезъ му, но на пусто: останало министърство-алжиди.

(В. Р. Ето единъ образецъ много добъръ за примеръ на общинско самоуправление! Образование, образование, тъкъ си ти?)

ВЪНШНИ.

— Въ Италия Министъръ на Мореплаванието Адмиралъ Сенъ-Фонъ умрълъ. Съ него Италия изгуби членовъ, който бъше назначенъ въ една война да командува колосалната Италианска флота, която флота е плодъ на негово то настояване и неговата дължност. Мъсто то му щъло да бъде заето отъ Адмирала Гахия.

— За прѣсѣдателъ на Италианската Камара биъ избранъ Запорделии. — Въ изборите за прѣсѣдателъ и бюро на камарата се била оказала една неочеквана, доволно значителна опозиция на правителството. Говорило се, че Криспъ щъль да вземе явно опозиционно положение спрямо Джиполити.

— На европейски вѣстници съобщаватъ, че ужъ Россия, въ отговоръ на обнаградваните документи въ „Свобода“ споредъ които Русия щъла задържалъ искъ сумми въ Букурещъ, принадлежащи се на България, щъла била да иска да плати Българското правителство на 1-й Януарий тази година петъ милиона франка, сумма на която били възлизали заемъ и срокове отъ окупационация дългъ. Не знаемъ до колко това може да бъде вѣрно.

„РОБИ СЪ ДЛЪЖНОСТИ, А БЕЗЪ ПРАВА“

(Писмо отъ града).

Въ единъ миниълъ брой бѣхте съобщили, че между другите учители биъ назначени въ тъкашната междускока гимназия и искъ си Караджовъ, за въннонаменъ учитель, съ 2400 лева. Научавамъ се, че г. Караджовъ приди всичко биъ отъ гръцка народност, родомъ отъ Варна, че не е свършилъ пълна гимназия, а само до шестия класъ, и че биъ до сега учитель въ гръцкия училища въ Пловдивъ.

Прѣди всичко, ний сме длъжни да вземимъ, че противъ личността на г. Караджовъ нѣмаме нищо, защото като частъ на той може да бъде прѣвъходенъ човѣкъ, и защото въ всичко това, кое то ще кажемъ, той не е ни най-малко кривъ, и искъ никаква причина да бъде беспокояванъ. Ний ще говоримъ изобщо за явленето, и за факта, като искъ каза онци се до закона, или като особени знамения на врѣмето.

Читателите ни знаятъ, че на единъ отъ тъкашните учители, именно на г. Малевъ, въ начало на учебната година бѣше приложено отъ Министерството да си даде оставката и да иска и пълна пенсия. Смянъ отъ това искъ и прѣдъ видъ на своето цѣвуще здраве и младост, г. Малевъ подалъ прошение съ медицинско свидѣтелство, че е съсъмъ здравъ и моли да го оставятъ на служба. Обаче до сега ново назначение не е получилъ и се счита за уволненъ. Г. Малевъ съ българинъ, свършилъ е пълнъ гимназиаленъ курсъ, учителствувалъ е осемъ години, отъ които четири въ държавна гимназия. Той на основание чл. 160 отъ Закона за Народното Просвѣщение имаше пълно право да остане за врѣменецъ учитель съ платата, която е получавалъ, чакъ до 1894, когато щъле да се подложи на испитъ и, ако не издръжеше, само тогава трѣбваше да се уволни. Обаче при всички тѣзи негови законни права, когато казаниятъ се уволни, то искъ си помислихъ, че Министерството може да върши това, защото желаетъ да попълни учителския персоналъ съ дѣйствително способни, и все съ висше образование учители.

А сега какво виждамъ? — Намѣсто единъ учитель, свършилъ гимназия, учителствувалъ толковъ години, попълнила отъ които въ държавна гимназия, по народност българинъ, казавала се несвършилъ гимназистъ, бивши гръцки общински учитель и по народностъ търкъ! Въ какво се състои тута подобренето на учителския персоналъ?

Ако г. Караджовъ бѣше подалъ прошение за народенъ учитель, то споредъ създаването и прието отъ Министерството правило, той би трѣбвало да бъде третостепененъ съ 1200 лева, когато г. Малевъ щъле неизвестно да бъде първостепененъ. Гдѣ остава справедливостта? И колко и колко народни учители,

чисти българи имаме сега съ сѫщия ценъ на г. Караджовъ назначенъ за третостепененъ, или най-много за второстепененъ!

Ний не можемъ да приемъ истински причини за уволнението на единия, и височите съобразления за назначението на другия, но намъни се струва, че това ищъ не може да бѫде въ полза на справедливостта и на учебното дѣло, най-вече като съ това се прѣнебрѣгватъ искъ законни права и постановления, създадени и проектирани като такива отъ самото Министерство. Ако въпросътъ бѣше да се назначаватъ учители, макаръ и въннонаменъ, безъ висше образование, то ний мислимъ че би било по-прѣдпочтително да сѫ свършили поне пълна гимназия, или висшето училище, и такива има доста, а не да се назначаватъ несвършилъ гимназисти и то отъ народностъ, съ която за сега се намиратъ въ не до тамъ приятелски настроения. Ний и безъ това малко вѣра хващахме на приложимостта у насъ на влагядовѣти за „роби съ длъжности и безъ права“, изразени отъ единъ официозеѧ вѣстникъ, по подобни благоволителни постъпки къмъ тѣзи *soi-disant robi безъ права*, сѫ отъ същество да уничтожатъ съвсѣмъ казашната наша вѣра. Хубави тѣзи „роби безъ права“, когато безъ никакъвъ образователенъ ценъ получаватъ въ нашите държавни гимназии равно на платата, която ний българите можемъ да получимъ само ако сме свършили университет или друго висше учебно завѣденіе.

Д-ръ

Б. Р. Ний позволяхме гласностъ на туй писмо по длъжностъ, да се изрази несправедливостта, и като едно нарушение, което заслужва внимание.

СТАРО-ЗАГОРОСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЛЪДЪ.

Извлечение.

№ 204

Гр. Стара-Загора.

Въ името на Негово Ц. Височество

ФЕРДИНАНДЪ I.

Български Князъ.

Старо-Загорски Окръженъ Съдъ по гражданско отдѣление въ открыто съдебно възъдане на петът Ноември 1892 год. въ съставъ: Подпрѣсѣдателъ Манолъ Хар. Златановъ, Членове: Т. Н. Христовъ и К. Калчевъ, при Подсъдителя Георги Клисаровъ, и Прокурора К. Войчевъ, слуша доловеното отъ Подпрѣсѣдателя Граждан. Дѣло № 162 по описание за 1892 г. по утвѣрдение конкордатниятъ протоколъ по туй дѣло, станълъ на двадесетъ и седумъ Октомври 1892 год.

Съдътъ, на основание чл. чл. 211, 220 и 226 отъ Търговския Законъ,

Рѣши:

1) Подтвѣрдца напълно конкордата отъ 27 Октомври 1892 год., съставенъ между несъстоятелните длъжници Аврамъ Беджарано и синоветъ му Иосифъ и Давидъ Беджаранови отъ г. Казанлъкъ и кредиторътъ му съ исплащане 30% върху заемитъ и то съ срокъ: половината слѣдъ 91 день отъ сключване спогодбата, а другата половина слѣдъ 181 день отъ сѫщата дата;

3) Да се прѣдпише на постоянните синдикати по тѣзи несъстоятелности, Слави Славовъ и Георги Поповъ отъ г. Казанлъкъ, и на Несимъ Сиди, отъ Пловдивъ, да испльвятъ прѣдписанията на чл. 226 отъ Търговския Законъ, като продадътъ всички имоти, книжа и документи и въщи срѣщу издѣлителна записка отъ несъстоятелните;

3) Да се исплатятъ отъ массата за възнаграждение на синдикатъ Слави Славовъ, Г. Поповъ и Несимъ Сиди на първи 250 лева, на втори 200 л. и на трети 150, като имъ се дадатъ сѫществено пѣти на първи и втори за трикратно пѣти на трети за 90 лева, а на трети за два пѣти — 120 лева.

Съдебнитъ по това дѣло разноски, 182 лева, да се взискатъ отъ массата по несъстоятелността.

Диспозитивътъ на настоящето рѣшение да се публикува въ „Държавни Вѣстникъ“ и въ „Вѣстникъ“ „Свобода“, „Балканска Зора“, „Черно Море“ и „Старо-Загорски Общински Вѣстникъ“

На първообразното подпишли:
Подпрѣсѣдателъ: М. Х. Златановъ, Членове Т. Н. Христовъ и К. Калчевъ.

Вѣрио съ първообразното:

Подпрѣсѣдателъ: М. Х. Златановъ.

Секретарь: Ст. Генчовъ.

(1—400—1)

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ:

БЪЛГАРСКО НАРОДНО КАЛЕДАРЧЕ,

(Съ образа на Н. Ц. Височество Князъ)

ЗА

1893 ГОДИНА.

Цѣната му е 20 стотинки, а който купи повече екземпляра се прави отстъпъ 50 на %. Намира се въ книжарницата на Христо Н. Войниковъ въ гр. Варна.

КНИЖАРНИЦА

на

Г. И. ПЕНКОВЪ & С-е

въ Казанлъкъ

приема подписки за България на руския илюстриранъ журнълъ

„НИВА“

за настъпващата 1893 г., съ 12 тома мѣсячни сборници, съдържащи разни отборъ съчинения на най-знатените писатели, съ единъ албумъ, съдържащъ 10 илюстрации маслени картини, съ 12 парижки моди и 12 чертежи за разни шевове и кроеки

Цѣна 10 рубли.

(27 лева златни).

Желаещите да получатъ журнала отъ 1-й Януарий могатъ да побързатъ съ подписката си най-късно до 15 Декември т. г.

Доставя се и цѣли изящно подтвѣрдации (ч. исподъвѣрвани) течения отъ миниълъ години, въедно съ всички припадащи тѣмъ премии.

Отдѣлно само картини и албомъ: Албомъ, по 6 и 8 лева,
Албомъ, (отъ 1891 и 92 г.) по 10 л.

Освенъ всички руски, пригорѣмънѣтата книжарница се приема подписки за България и на всички западноевропейски журнали, списания, вѣстници, газети и пр.

5—393—1

НОВИ КНИГИ

Еда сега издава съ печатъ и можатъ да се добиватъ у всички книжарници съдѣдующите:

Христоматия, I томъ, отъ С. Ко-
стовъ и Д. Мишевъ. Второ издание. Стр. 520 на гол. 8-ни л. 5.

Свещенна История II ч. за Новия Завѣтъ за II класъ въ междускока и дѣвически училища, съставилъ Ил. Р. Бѣлковъ. Сгр. 136 на гол. 8-ни съ по хубави картини извѣжъ и 2 карти за Палестина въ края. . . . л. 1-50.

Забѣлѣжка. Отъ Алгебрата на Ив. Гюзелевъ съ отпечатани 20 коли, а отъ Зоологията, прѣводъ Явацовъ — 11 коли.

Пловдивъ, 12-й Немвр. 1892.

отъ книжарницата на
Х. Г. ДАНОВЪ.

3—393—1

Абонати за

„ЮРИДИЧЕСКИЙ ПРѢГЛѢДЪ“

се записватъ въ Варна у

Книжарницата В. Божиловъ.

1—402—1

ШУМЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4283

Експлоатирането на общинските дъходи: „бачъ“, „октро“ и „мѣрение и тѣлгление“, отъ началото на идущата година, ще се отдае на закуповачъ.

Търговетъ по отдаванието имъ ще станатъ по отдѣлно на 2-й Декември т. г. отъ 9 часа сутринта, съ переторжка на 3-й сѫщъ.

Търговетъ за „бачъ“ и „октро“ ще се произведѣтъ съ тайна конкуренция, а за дохода „мѣрение тѣлгление“ — съ явна.

Поемнитѣ условия и таблицата за потребителните прѣдѣти, които ще се облагатъ съ „октро“, сѫ на расположението на желающите да ги разглѣдатъ.

Таблицата е миналогодишната безъ никакви изменения

гр. Шуменъ, 13 Ноември 1892 г.

за Кметъ: Кръстевъ

Секр